

ANTOLOGIJSKI
R'N'R DOKUMENT

Cigla po cigla - CD

Smjelo i ambiciozno, »ciglu po ciglu« Zid i rock'n'roll koji sviraju gradski demo—bendovi izgradili su nešto o čemu će se zasigurno još čuti

Promocija prvog BiH rock'n'roll CD i video—kasete »Rock Under The Siege«, kao još jedan u nizu projekata Zida, bila je očekivana još od januara ove godine. Naime, već same najave za Zidov koncert »Rock Under The Siege«, koji je prepunoj »Slogi« 14. januara '95. predstavio četraest najboljih sarajevskih demo—bendova, govorile su o tome da će koncert biti audio i vizuelno zabilježen na DC odnosno video—kaseti. Trećeg maja kompletan materijal promoviran je pred sarajevskom publikom i medijima koji su se okupili na »Obali«.

Publici koja prati demo—scenu imena Pesimistic Lines, Hundustan Motors, Ornamenti, Gnu, Down, Grafit, Protest, Beastly Stroke, Bedbug, Sikter Lezi Majmunel, A. P. Sound, D. Thrane, koje su se našla na ovoj komplikaciji, dovoljno govore o njenoj kvaliteti.

Cjelokupan projekt svoje kojene ima u emisiji Radija Zid koja se zove »No Sleep Till«. Aidin i Jamin (Aida Kalender i Armin Jamakosmanović, voditelji emisije »No Sleep Till«) demo—top postaje prostor u kome se dešava eliminatorska promocija gradskih demo—bendova. No, to što ubrzo »No Sleep Till« počinje da znači održavanje urbanog duha pačak i »mentalnog zdravlja« sarajevske r'n'r publike prevazilazi karakteristike top—liste. Tragovi i zabilješke r'n'r pod opsadom

što onom ratnom, ali što i onom koju jednostavno možemo nazvati opsadom kiča koji je i prije rata vladao sarajevskom scenom (sa ponekim izuzetkom), probili su balon sapunice u kojem se »uljuljkivalo« nešto što se nazivalo rockom, a sve više ličilo na »šund«. CD i video—kaseta »Rock Under The Siege« kojačni su pečat otvaranja jednog,

kao CD i video—kaseta je ime Armina Jamakosmanovića Jame. Čovjek koji je mnogo učinio, a sasvim malo o tome govorio, pokušao je da nam objasni kako se uopšte rodila ideja za ovakav projekt:

»Ideja je sasvim slučajna«, kaže Jamakosmanović. Sve je počelo emisijom »No Sleep Till«, i momentom kada je grupa

da zovu... Dolazili su novi snimci svake subote. Tako je nastala koncepcija liste koja je na početku imala 3,5, 7 pa sve do dvadeset bendova. Odlučili smo da krenemo dalje, te smo Aida i ja i ekipa Zida razmišljali kako da dokumentujemo sve to. Tako se rodila ideja o koncertu, te CD i video—kaseti.«

• O tome kako i zašto je CD sniman u Amsterdamu, Jamakosmanović kaže:

— Sarajevo trenutno nema tehničkih mogućnosti za takvo nešto. A osim toga, zna se šta radi sarajevska produkcija i ko se »gura«. Mi smo odlučili da poguramo ove bendove. Holandska fondacija za rock muziku, čiji je studio u Amsterdamu, uradila je 1100 CD, a oko stotinjak smo mi donijeli u Sarajevo. Ovo je inače nekomercijalna organizacija, te se diskovi primaju i bivaju podijeljeni, a ne prodavani. U Sarajevu smo već podijelili jednu kolicinu medijima... U Holandiji i Italiji materijal je promoviran na radio i TV stanicama, a prijem je bio izvanredan, što je nadmašilo očekivanja i mene i Zdravke Grebe, a obojica smo bili zvanično pozvani u Holandiju. Moje mišljenje, mada znam da ne mogu biti objektivan, je da se radi o antologiskoj stvari koja je apsolutni dokument vremena... u kojem živimo. Ovo je jedina komplikacija takve vrste u BiH. Ovo bi se moglo uporediti recimo, sa slo-

venačkim novim punk—valom. To uvijek upućuje na neke nove stvari. Meni je posebno draga da su to uradili baš ovi bendovi. Konkretnе ponude za doštampavanje CD dobili smo od holandskog Munich Recordsa. To bi bio tiraž za prodaju po Evropi, no...

• A video—kaseti?

— Video je završen dva dana prije promocije. Za njega je zaslužan i odgovoran Srdan Vučetić. Bilo je ponuda da se montaža videa radi u Holandiji, no na kraju je master montiran u rekordnom roku na RTVBiH.

Uz cjelokupnu ekipu Radija Zid projekt »Rock Under The Siege« ne bi izgledao kao sada bez pomoći berlinske Schaubuhne, Maruše i Mete Krese, Jolande Keesom, Studia »Botas«, »Strip Corea«, »Dela«, »Mladine«...

Sarajevska rock scena (ovog puta u svom pravom značenju) zakoračila je u svijet. Planovi govore o budućim koncertima i projektima koji će podržavati kvalitet onog što se na njih dešava. Smjelo i ambiciozno, »ciglu po ciglu« Zid i rock'n'roll koji sviraju gradski demo—bendovi izgradili su nešto o čemu će se zasigurno još čuti. Još jedan dokaz da sarajevski underground prelazi u background mnogih stvari koje će se dešavati u sferi kulturnog života.

Sandra KUKIĆ

PROMOCIJA

Fanzim

Fanzim »Rock Under The Siege« promoviran je u sklopu predstavljanja istoimenog CD i video—kasete. Izdavač je ZID, a urednik je Zdravko Grebo.

Tim koji se okupio oko ovog fanzima stvorio je list koji na određeni način predstavlja »vizuelizaciju« emisija i tematika kojima se bavi muzički program Radija Zid.

Predstavljanje gradske rock-scene ovog je puta, čini se, u rukama tima koji zna svoj posao.

odnosno zatvaranja drugog puta.

Uz cjelokupnu ekipu Radio—Zida, jedno od najzaslužnijih imena za ovaj »probaj«, kao i realizaciju koncerta iz kojeg je izni-

Armin Jamakosmanović
(Snimio: S. Gubelić)

Hotsch Potch donijela snimke pjesme »Ain't No Time To Say Goodbye«. To me je oborilo s nogu. Već sam imao neke snimke Big Daddyja i Protesta i tako je krenula top—lista. Ljudi su počeli

PROJEKTI

Krug ljubavi i povjerenja

U susret praizvedbi mjuzikla »Sarajevski krug« Edina Dine Zonića

doktori i magistri promovirani u ovom periodu ostali na Univerzitetu, a dio stručnjaka došao je i iz drugih mesta, kaže rektor dr Sadik Latifagić.

Učici rata u ovoj ustanovi su bila zaposlena 494 radnika, a sada 576. Administracija je prepolovljena, ali je broj viših i nižih asistenata povećan za 100 posto.

— Bez obzira na sve teškoće, naš univerzitet je tokom agresije za međunarodnu razmjenu ponudio pedesetak naučnoistraživačkih projekata. Razmjene nije bilo zbog komunikacijskih problema, ali smo ostvarili kontakte ili posjetili 25 evropskih univerziteta koji su nam najsrodniji po naučno—nastavnom sadržaju. Sa univerzitetima u Trstu, Barcelonu i Bafalu (SAD) sklopili smo ugovore o dugoročnoj saradnji na obostranoj edukaciji kadrova, izradi disertacija i drugim oblicima saradnje. Na putu smo da iste aranžmane postignemo sa univerzitetima u Madridu i Londonu, a sa Zagrebačkim sveučilištem i Ljubljanskim univerzitetom imamo tradicionalno dobru saradnju. Sve to otvara perspektivu za unapređenje naučno—nastavne djelatnosti našeg univerziteta u poslijeratnom periodu — kaže dr Latifagić.

• Oko osnivanja Filozofskog fakulteta u Tuzli bilo je nesuglasica i otezanja sa registracijom, O čemu se radi?

— Vrijeme je pokazalo da je Filozofski fakultet u Tuzli neophodan. U osnovnim školama na području Kantona nedostaje 830 nastavnika. Situacija je gotovo ista u srednjim školama. Duго će trebati da odškolujemo neophodan kader. U ovoj regiji nedostaje nastavnika engleskog jezika a mi te katedre nemamo zbog nedostatka naučno—nastavnog kadra, nedostaje biologa, matematičara... Na drugoj strani studij defektologije posloži samo na našem univerzitetu. Zar je onda promašaj osnivanje Filozofskog fakulteta plita rektor Latifagić.

Univerzitet je uoči i prvih dana srpsko—crnogorske agresije napustilo 120 zaposlenih, od čega je bilo 80 profesora. Od početka agresije doktoriralo je oko 30 stručnjaka iz raznih oblasti i isto toliko je magistriralo.

— Tuzlanski univerzitet je tokom agresije linio najoptimalnije uvjete rada i praktično na slobodnim teritorijima radi najintenzivnije. Mi smo na svim katedrama obezbijedili bar minimum naučno—nastavnih radnika jer su svijet

ZAGREB, SVIBNJA/MAJ — Ovo je sarajevska priča puna bežimnih likova, ovo je igra stihova sred bolnih krikova — riječi su to iz »Kazivanja prvog« (od ukupno šest) kojima započinje mjuzikl »Sarajevski krug« Edina Dine Zonića, koji je završio studij kompozicije u klasi prof. Josipa Magdića na Muzičkoj akademiji Univerziteta u Sarajevu.

Ovaj mladi bosanskohercegovački kompozitor poznat je u umjetničkom krugu svoje domovine po skladbama: Koncert za gudački kvartet »Palla u famu«, »Sarajevska simfonija« za simfoniski orkestar, Koncert za gudački orkestar »Adagio za Sarajevo«, ciklusima solo—pješama, suite, ...

Mjuzikl »Sarajevski krug«, koji je započeo u ratnim okolnostima, prema riječima Edina Dine Zonića, »krug je ljubavi i povjerenja koji počuvali u ovakvim uvjetima razviti. To je nešto što predstavlja dubinu koja ima tanku nit. Ona je najveća snaga u ljubavi, ona je nit prosvjetljenja. Zato i ovaj projekt ima funkciju misije.«

Forma mjuzikla koju Zonić kao kompozitor razradio je alipična kao što je i sve ovo što se u Sarajevu i BiH dešava. U svojoj muzici on sprječio

jedva primjetno uklapa elemente ozbiljne muzike, folkloru, roku, elektronike, u cjelinu. Takvu raznolikost nalazimo i u Republici BiH, koja je bila, jeste i bit će multikulturalna sredina.

»O, Bože, daj nam snagu vremena i bljesak sunca da prekrije granice na kojih stojimo«, ističe Zonić i nastavlja: »Ta granica je upisana u muziku. Ona se osjeća u sjeni tame i svjetla, u klasičnoj dinamičkoj suprotnosti, jer ih i oplemenjuje do samog ruba razuma. Mi plaćamo srž ljubavi koju kao svijest primamo, neštvatljivo se razlikujući od drugih.«

Kroz mjuzikl se provlači priča koju je Zonić osmislio, te je u suradnji sa Mustafom Tanovićem i Radom Čikaš Medanom napisan libret. Priča je to o ljubavi kao najjačoj pokretačkoj snazi u borbi protiv neprijatelja o čemu govorii i efektna početna pjesma »Ljubav je zakon«.

Odslikavajući život sarajevske rade na ulicama koja je prekinuo rat, autor izvlači u prvi plan dva lika — Harija i Minu. Hari iz svojih ljudskih razloga kreće u rat da bi odbranio grad i raju transformirajući se u ratnika da bi mogao ubiti čovjeka. Vraćajući se poslije svake borbe slijedi je transformacija u pilomog i osjećajnog čovjeka kakav je prije bio ne sluteći

da će ga uzastopne transformacije stajati života. Rastrgan između dvije nespojive ljubavi — ljubavi prema djevojci i majci i ljubavi prema gradu i raji — Hari umire ostajući dosljedan i jednoj i drugoj ljubavi. Nakon njege smrti Mina uz pjesmu »Pokazi mi put« rada Harijevo dijete kojim se nastavlja krug života. Stihovi kažu »I opet krugovi se okreću i idu dalje, kao sjene kroz vrijeme što postaje opipljivo, kao slika naših snova što tamnim purpurom se boji...«

Cijela priča pretočena je iz mjuzikla u pokret koji danas govorii više nego ikada. Vrhunskom koreografijom poznatog londonskog koreografa Roystona Maldooma dočarani su bol, tuga i patnja bosanskohercegovačkog naroda, njegova snaga i prkos prema neprijatelju, te vjera u bolje sutra, u život dostačan čovjeka.

Trijdesetak mlađih individualaca, pjevača i plesača nosioci su ove dvo-satne predstave. Njihova mladost, energija i volja da istraju u svom radu je za dobrbit djece u Republici BiH kojima je i namijenjen sav prihod od ovog mjuzikla. Mjuzikl »Sarajevski krug« već je dobio ponude za gostovanje u nizu zemalja Europe i Amerike.

A. ZUBIĆ

TUZLANSKI UNIVERZITET

Političari bez katedre

Nastava trpi zbog angažovanja profesora u politici

TUZLA, MAJ — Tuzlanski univerzitet posebnu pažnju poklanja osiguranju naučno—nastavnog kadra. Zbog toga je ovih dana nadležnim organima Kantona i općina podnio zahtjev da dr Izudina Kapetanović, dr Mirsada Kikanović, dr Envera Halilović i dr Mirzu Kušljugića oslobođe privredno—političke funkcije jer su Univerzitetu potrebnici »čitavim stručnjaci, a ne profesori koji će obavljati nekoliko funkcija. U takvim okolnostima najviše trpi nastavni program. U protivnom, Univerzitet će pokrenuti postupak njihovog razrješenja. Politika i nauka ne idu uvijek, a najčešće i ne mogu zajedno.

Inače, na devet fakulteta Tuzlanskog univerziteta trenutno studira oko 5.500 studenata. Na Medicinskom, Ekonomskom i Tehnološkom ima oko 500 postdiplomaca, a naredne godine postdiplomce će upisati i Filozofski, Rudarski, te Defektološki fakultet.

Univerzitet je uoči i prvih dana srpsko—crnogorske agresije napustilo 120 zaposlenih, od čega je bilo 80 profesora. Od početka agresije doktoriralo je oko 30 stručnjaka iz raznih oblasti i isto toliko je magistriralo.

— Tuzlanski univerzitet je tokom agresije linio najoptimalnije uvjete rada i praktično na slobodnim teritorijima radi najintenzivnije. Mi smo na svim katedrama obezbijedili bar minimum naučno—nastavnih radnika jer su svijet

V. JAHIĆ